

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **T. M.**, bytem P., zastoupeného JUDr. Josefem Biňovcem, advokátem, se sídlem Strossmayerovo nám. 2, 170 00 Praha 7, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 14.12.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 10.10.2012 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 10.10.2012 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2012 č.j. X se z r u š u j í** pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. **Žalovaná j e p o v i n n a** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Josefa Biňovce na nákladech řízení částku ve výši 1.936,-Kč na číslo účtu X, variabilní symbol 102102, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 14.12.2012 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 10.10.2012 č.j. X, kterým žalovaná změnila rozhodnutí ČSSZ ze dne 18.4.2012 č.j. X tak, že žalobci náleží od 18.5.2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně; invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně náleží ve výši 4.497,-Kč měsíčně. Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle jeho názoru došlo k nesprávnému zjištění skutkového stavu a k chybnému rozhodnutí ve věci, když byla stanovena míra poklesu jeho pracovní schopnosti jen ve výši 45%. K odnětí invalidního důchodu třetího stupně došlo neprávem, pokles jeho pracovní schopnosti je i nadále nejméně o 70% a jde o invaliditu třetího stupně; žalobce stručně popsal zdravotní stav; závěrem navrhl zrušení rozhodnutí ze dne 10.10.2012 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení a také povinnost žalované zaplatit mu náklady řízení k rukám jeho právního zástupce na účet č. X VS: 10210 do tří dnů od právní moci rozhodnutí. (K žalobě byla připojena mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí.)

V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 10.10.2012 bylo zdůrazněno, že dle vypracovaného posudku ČSSZ o invaliditě ze dne 16.8.2012 došlo u žalobce ke změně stupně invalidity, když od 5.10.2011 odpovídá jeho zdravotní stav invaliditě prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V (*duševní poruchy a poruchy chování*), položce 1 (*organické a symptomatické duševní poruchy*), písm. c) (*středně těžké postižení*) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%, a žalobci bylo přiznáno 45% (tj. horní hranice) a tato míra poklesu ve smyslu § 3 vyhlášky nebyla změněna.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 5.10.2011* soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10% - rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 2a) přílohy vyhlášky, pro které mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum zániku invalidity: 5.10.2011 dnem jednání OSSZ*). Dále ze *záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách ze dne 29.6.2012 vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň* soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 45% a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum změny invalidity: 5.10.2011 dnem jednání OSSZ*).

Žalovaná dne 23.1.2013 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., který dostatečně a objektivně posoudí, zda a v jakém stupni je žalobce invalidní a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu dle závěru komise. Z *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 10.10.2012 bylo žalobci doručeno dne 22.10.2012.

Po doručení vyjádření žalované reagoval zástupce žalobce podáním ze dne 2.2.2013 s tím, že nemůže akceptovat návrh žalované na posouzení zdravotního stavu žalobce PK MPSV, což je naprosto neobjektivní orgán zřízený MPSV k posuzování žadatelů o invalidní důchod v jejich neprospěch a navrhl, aby soud zadal zpracovat znalecký posudek z odvětví zdravotnictví znaleckému ústavu se specializací na psychiatrii, traumatologii, chirurgii a ortopedii k určení, zda a nakolik je žalobce invalidní.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a

v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud *PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 7.3.2013* za účasti žalobce i odborného lékaře z oboru psychiatrie. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pro invaliditu třetího stupně* podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Komise hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly V, položka 2b) přílohy vyhlášky 70% (rozpětí 70-80%), neboť u žalobce se jedná především o duševní poruchu již u premorbidně nastavené osobnosti s úzkostně depresivními rysy a s rysy paranoi, celková symptomatika pak je prohloubena organickým syndromem po poranění hlavy s bezvědomím a po abusu psychotropních látek; jedná se o stav s těžkým poškozením myšlení, chování a deterioraci kognitivních funkcí, projevy deprese i úzkosti, což bylo patrné i s vlastním kontaktem s žalobcem, odpovědi nejsou většinou přiléhavé, je ulpívavý, hodnotný, rozhovor nebyl prakticky navozen, není schopen samostatně nic zařídit. Dále komise uvedla, že nestanovila hodnotu poklesu pracovní schopnosti 80% proto, že se nejedná např. o delirium tremens, těžkou alkoholovou demenci apod. Ke znaleckému posudku FN u sv. Anny v Brně komise uvedla, že, jde o bodové hodnocení ze ztíženého společenského uplatnění atd., tento posudek se netýká a ani se nemůže zohledňovat v posouzení invalidit, je vystaven pro jiné účely - hmotné odškodnění pacientů. Dle komise nevznikla podmínka pro užití § 3 a 4 uvedené vyhlášky a také uvedla důvody, pro něž nelze hodnotit dle stejné kapitoly položky 2a) a 2c) vyhlášky. Vznik invalidity byl stanoven dnem 6.9.2010 (nález psychiatra MUDr. B.), od té doby se klinický stav žalobce de facto nezměnil, proto od tohoto data trvá invalidita plná (nyní invalidita III. stupně), kdy příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla v OSSZ při jednání rovněž uvedena porucha osobnosti, chování a intelektu pro poškození mozku s výrazným snížením duševní a celkové výkonnosti. Komise uvedla, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je psychotická porucha residuální s přetrvávajícím narušením kognitivních funkcí smíšené etiologie, na níž se podílí více faktorů, a to především organické postižení mozku po úrazu hlavy v roce 2000 a dále abus psychoaktivních látek. Z celé dokumentace je patrné, že u žalobce se jedná o osobnost premorbidně strukturovanou s úzkostně depresivními rysy nižšího intelektu. Tato skutečnost byla zohledněna již při prvním jednání v OSSZ dne 4.6.2007, kdy příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla porucha osobnosti a chování s náznakem paranoi s výrazným depresivním laděním u premorbidně strukturované osobnosti dle psychologického vyšetření MUDr. B. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

- (1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
- (2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný **samosoudce**, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 10.10.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá ponechání invalidity třetího stupně s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených.

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 7.3.2013 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud** tedy **napadené rozhodnutí žalované ze dne 10.10.2012 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 18.4.2012 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, když míra jeho poklesu pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ v řízení o námitkách.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní v třetím stupni (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo

jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *trvání invalidity třetího stupně od 6.9.2010 dle posudku PK MPSV ze dne 7.3.2013*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 80/2012 ze dne 19.6.2013, když rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město; rozhodnutím ze dne 10.10.2012 žalovaná částečně vyhověla jeho námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 18.4.2012, když mu přiznala od 18.5.2012 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce k výzvě soudu požadoval dne 22.4.2013 náklady tohoto řízení v celkové výši 10.886,-Kč představující náhradu za 3 úkony právní služby (*10.12.2012 převzetí věci, 14.12.2012 podání žaloby, 7.3.2013 účast na jednání u PK MPSV*) á 2.100,-Kč a 3 režijní paušály á 300,-Kč a dále cestovné ve výši 1.855,-Kč, ztrátu času 2 hodiny v částce 244,-Kč včetně DPH a přiznané náklady zaslat na číslo účtu 2106307202/2700 VS 102102. Soud sice shledal, že jeho nárok je oprávněný a přiznal mu částku za požadované 2 úkony právní služby (á 500,-Kč), tj. 1.000,-Kč a 2 režijní paušály (á 300,-Kč), tj. 600,-Kč, tj. 1.600,-Kč + DPH 21%, tj. 336,-Kč, což je zcela v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*, platné do 31.12.2012, tedy *celkem 1.936,-Kč*. Účast na jednání u PK MPSV nebyla zástupci žalobce přiznána, neboť plná moc připojená k žalobě byla udělena pouze JUDr. Biňovcovi a nikoli jakémukoliv jeho zástupci, tudíž účast advokátky JUDr. Martiny Českové při jednání PK MPSV v Plzni dne 7.3.2013 nelze považovat za úkon učiněný zástupcem žalobce, když pro jmenovanou nebyla připojena plná moc či zmocnění. Přiznanou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně